

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: FORLADT.

Citation: Aakjær, Jeppe: "FORLADT.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid66645/facsimile.pdf>
(tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Der blæs ikki en Droef te aa drikk heller spild,
Klump—Dump! Hump-i-Skump!
og æ Wand det sak nok en Al i dje Kjeld,
og Folk war swær sædru — en Awten.

Men no begynd sgi æ Bjærmand aa dryw;
Klump—Dump! Hump-i-Skump!
tho far maatt han traw, men no ku han flyw
og now Daabjærdojs inden Awten.

Saa dræw som en Torren han Øster opo
Klump—Dump! Hump-i-Skump!
Hans Skæk det slævt saa laang ad æ O,
som en Togger slæver mud Awten.

20/5 1918.

FORLADT.

KAREN vandede Kaal i Bed,
Jørgen stod med et Smil paa Sned,
tog fra Karen den tunge Spand,
posted den fuld af Kildevand,
mens det dugged saa let under Kvælden.

Karen gik sig sin Aftengang,
Jørgen efter i Spring og Sprang;
Jørgen snubled, og Karen lo,
Aaen lo med under Spangebro,
mens det dugged saa lindt under Kvælden.

Jørgen sle ged for Kind og Haand,
Karen blev veg som Vidjevaand.
Ud floj Ugle, og hjem floj Ravn,
Karen snubled i Jørgens Favn,
mens det dugged saa blødt under Kvælden.

Droef, Dræbe; sak, snuk; dje Kjeld, deres Brand; dryw, drive, ræve;
Dojs, Daas, Haj; Torren, Torten; opo, pas; Skæk, Skæg; æ O, Aaen; ø Togger, Fiskevad.

Kaalen voxed sig bred og græn,
Karen øged sit Skjært i Løn.
Jørgen rejste saa langt af Led,
Karen græder og Kaalen med,
mens det dugger saa koldt under Kvælden —

2/6 1918.

T I L S A L L I N G S H U S M A N D.

FRA Grønninger til Livs-Tap
I du ser saa skjøn en Kyst,
hvor Holmen nikker som en Knap
paa Fjordens blanke Bryst,
hvor lange Aarer blinker
i Fiskebaades Dans,
mens Brombærranken rinker
om Pigens Vrist sin Krans.

Og bag om Kystens fede Jord,
sig sænker Rugen gul,
mens Bonden sidder strunk ved Bord
og bider bredt af Sul;
hans Datter bærer Spange
om Armen fast og rund;
af Plage har han mange
og Sølv paa Kistebund.

Fra Gaardmansjorden uestændt
som mest den Husmand bor,
mens op i Mossens Kroge trængt
han rydded Grund og Jord.
Han har en Ko paa Toften,
en Gris bag Hyldens Læ,
og stædigt Slid for Skoften
gav Gigt og krumme Knæ.